

Vörösmartyrka

A Vörösmarty Általános Iskola és Óvoda Lapja

2017. március-április

Az őzikek példája

„Egy vadász ismerősömmel beszéltem, ő mondta, hogy húsz őzike közül egy-kettő éri meg a felnőtt kort, a többi elveszik, elpusztul. Az őzek számára a fürgeség, az életrealitás, az elevenség, a figyelmesség nagyon fontos, másképp a ragadozók zsákmánya lesz.

Azt gondolom, hogy ami az őz számára a gyorsaság, az, az ember számára a szeretet. A

családjaink, közösségeink, népünk fennmaradásának legfontosabb feltétele az, hogy szeretet legyen köztünk, szolidaritás, összetartozás, bizalom. Azok az emberek, közösségek, népek, ahol a szeretet, a szolidaritás, az egymásra figyelés megszűnik, ott nincs tovább. Ezek nélkül az erények, értékek nélkül a gonosz lélek bennünket egyenként levadász.

A szeretet tartja össze a közösségeinket, étellel, fénnel, meleggel, lélekkel tölti meg a családjainkat. Aki nem tudja szeretni a munkáját, környezetét, családját, nemzetét, annak számára minden csak fájdalom: rossz neki munkába menni, rossz a feleségéhez bújni, rossz neki a himnuszt énekelni, a testvéreivel nemzeti ünnepet ülni.

A kialudt mécseset meg kell gyújtani! Nem parancsszóval, nem dühös kiabálással, vagy erőszakkal kell a saját igazam, számomra kedves értékek folyamatos hangoztatásával fellobbantani. Nem, mindez nem célravezető, és így nem fogok életet vinni férjemmel, feleségemmel való kapcsolatomba. A hazaszeretet dühös acsarkodás mellett, még ha igazam van, akkor sem fog elmélyülni a szívekben. Erővel a világot nem lehet jobbá tenni, a népeket nem lehet összepofozni, bombázni egy nagy, békés, vidám családba.

Egy dolgot tehetek, hogy alázatos szeretetemmel, Jézus példájára, jelen vagyok. Az én szeretetem lángja lobogjon, hogy társam a füstölgő mécsét belőlem meggyújthassa. Szabad akarata van neki is, kis szíve, még ha nem is mutatja, fél, bizalmatlan. Tarts ki, higgyél a szeretet végső győzelmében! Társad, ha türelmes vagy, majd lángot kér, s te úgy adj, mint aki kap, végül is az ő fénye neked is világosságot ad, melyben megláthatod szép arcának vonásait. Társad lángot kér, mert őt is vonzza a tiszta fény, az életet adó meleg, a világosság, mellyel Krisztus azonosította magát.

Akarj szeretni, jó lenni és jönnek majd az emberek, hogy a Krisztusnál talált kincsöd széthordják, és te verejted nélkül, úgy adod lángod, hogy attól gazdagabb leszel! Adná az Isten, hogy ez a nagyon fontos keresztény erény mindannyiunk számára betevő falat legyen!”

Böjte Csaba

Köszö a segítségét, Éva néni!

Kedves, mosolygós, mindig vidám, megbízható, mindentudó, figyelmes, precíz. Csak néhány szó azok közül, amik elsöre eszünkbe jutnak, ha Juhászné Domán Éva néniire gondolunk. Bátran kijelentjük, nagy szerencsénk, hogy itt dolgozik köztünk, és tudásával, mindenre odafigyelésével, nyugalmat árasztó személyiségével segíti munkánkat. Gyerek és felnőtt, szülő és kolléga egyaránt bizalommal fordulhat hozzá, biztos lehet benne, hogy Éva néni a legjobb tudása szerint fog segíteni neki.

Sokoldalú személyiség, hiszen tanító néni létére ellátja az iskolatitkári feladatokat is. Őt faggattuk:

- **Ha új munkát, hivatást kellene választania, mi lenne az?**
- Kérdés, hogy új munkát, vagy új munkakört kellene választanom. Eredeti végzettségemet tekintve tanító vagyok, itt az intézményben jelenleg iskolatitkárként dolgozom. Nagyon bízom abban, hogy majd egyszer újra taníthatok. Ha új munkakört kellene választanom, mindenképpen a tanítást választanám, tehát tanító néni szeretnék lenni, hiszen alsós korom óta céltudatosan erre a pályára készültem. Ha nem oktathatnék, akkor mindenképpen gyerekekkel szeretnék foglalkozni a gyógyítás, orvoslás terén. Gyermekgyógyász, gyermekorvos lennék szívem szerint. Megmondom őszintén, hogy a biológia soha nem állt közel hozzám, és egy orvosnak ez az egyik fő tantárgya, tehát ezért is nem a gyermekorvosi pályára mentem.
- **Ha Rozika véletlenül bezárná az iskolába hétvégére egy kollégával együtt, melyik munkatárssal szeretné tölteni a rabság két napját?**
- Praktikus oldaláról közelítem meg ezt a dolgot, mert kérdés az, hogy lenne-e elég élelem. Ha étel nélkül zárának be, akkor örülnék, hogyha valamelyik szakáccsal maradnék, mert akkor nem halnék éhen. Ha viszont rendelhetnék pizzát az intézménybe, akkor máshogy közelíteném meg a kérdést. Ha az elélezést meg tudnám oldani, akkor olyan kollégát választanék, akivel kevés időt töltök. Így jobban megismerhetnénk egymást, vagy tanulhatnék tőle új dolgokat. Itt van például Ágoston Zsolt, akivel közelebb kerültünk egymáshoz, mert nagyon sok magyar szabályt tanulok tőle. Ha vele tölteném ezt a két napot, akkor biztos, hogy a helyesírásom javulna, mert ő nemcsak megmondja, hogy hogyan kell helyesen írni, hanem elmondja az oda vonatkozó nyelvtani szabályt is. Végül is mindenkire mondhatnám, hogy szívesen tölteném vele ezt a két napot, mert mindenkitől tanulhatnék.

Akivel viszont nagyon jól és tartalmasan el tudnánk tölteni ezt a két napot, az Tóthné Sági Ági néni lenne. Vele biztosan lenne közös témánk, és tudnánk mit kezdeni itt az intézményben.

- Mit csinálnának a két nap alatt?

- Rengeteget beszélgetnék. Egyre kevesebbet találkozunk, egyre kevesebbet beszélgetünk, és ez nekem hiányzik. Régen együtt dolgoztunk és nagyon sok mindent megtárgyaltunk. Biztos vagyok benne, hogy nem csak az osztályt, az intézményt, hanem magánéleti dolgokat is meg tudnánk beszélni. Az, hogy az ő vélemény mi lenne, nem tudom megmondani, lehet, hogy azt mondaná: „Istenments! Szabadítsanak ki!”

- Ha hirtelen kapna egy szabadnapot, mivel töltené azt?

- Biztos, hogy nem vinném a gyermekemet óvodába, és biztosan vele tölteném valamilyen közös program keretében. Érzem azt, hogy nem töltök vele annyi időt, amennyit szeretnék. Nem csak a munka miatt, hanem a hétfégi leterheltség, fáradtság miatt is. A férjemmel mind a ketten érezzük, hogy ő még kicsi gyermek és igényelné, hogy minél több közös programunk legyen.

- Mivel lepné meg magát a valóság talaján maradvá?

- A múltkor láttam egy olyan képet, aminek az volt a címe, hogy: motiváció a tanúláshoz. Egy könyvben a lapok közé csokikat helyeztek be. Így működök én is, nekem sokat jelent, ha este megeszem egy csokit. Ilyen apróságokkal szeretem magam jutalmazni. Csokival. Amire nagyon régóta vágyom és amit nagyon szeretnék, valamint a közeli terveim között szerepel, az a jogosítvány megszerzése. Ez még hiányzik az életemből.

- Ha bármivel megjutalmazhatná magát?

- Semmi nagy dologgal. Nekem már az is nagy jutalom volt, amikor a férjem nőnapon elvitte pizzázni a családot. A közös vacsora valahol, amikor nem nekem kell főzőm, nekem már jutalom. Megmondom őszintén, hogy az ékszer, a parfüm, a ruhák nem hiányoznak az életemből. Az igazi nagy vágyam az, és nagy jutalom lenne, ha kiköltözhetnénk egy kertes családi házba.

- Ha a titkárságon lenne egy térkapu és Ön dönthetné el, hogy hova nyíljon, mit választana?

- Szeretném, ha ez nem csak egy tér, hanem egy időkapu is lenne, tehát visszafelé is mehetnék egy kicsit az időben. Ha csak térkapu lenne, akkor azt választanám, hogy haza vezessen, és ne kelljen fél órát buszoznom hazafelé. Ha az időben is vissza tudnék menni, akkor azt szeretném, hogy Törökszentmiklóásra vezessen, mert ott nőttem fel. Nagyon jó lenne, ha könnyedén hazaugorhatnék bármiért, akár egy anyai jó tanácsért, aztán visszaugorhatnék ide. Az a családi házunk már nincs meg, mert eladtuk. Ezért is utaznék vissza az időben.

- Mi az a kívánsága, ami soha nem teljesülhet? Mi az, amit csak álmaiban, vagy a mesében valósíthatna meg?

- Nagyon szeretném az időt megállítani. Kiskoromban azt kívántam, hogy legyen egy olyan bankkártyám, amiről vásárlás alkalmával nem fogy a pénz, hanem jóváíródik rajta, és így egyre több pénzem lenne a kártyán. Mára már átértékeltem ezt a dolgot, mert rájöttem, hogy az idő az, amiből nagyon kevés adatik nekem. Na-

gyon jó lenne, ha adott helyzetekben meg tudnám állítani az időt, lefagyna mindenki körülöttem, mint a filmekben. Én ugyanúgy tudnám végezni tovább akár a házimunkát, vagy akár itt a tikárságon a határidős dolgokat. Szeretném, ha egy suhintással meg tudnám állítani az időt, aztán újraindítanám azt, amikor elkészültem a feladataimmal.

- Milyen szuperképességet szeretne?

- Kedvem szerint megállítani és elindítani az időt. 😊

- Melyik mesebeli hercegnő lenne legszívesebben? Miért?

- Erre nem tudok válaszolni, mert kiskoromban sem voltam az a típus, aki beöltözik hercegnőnek, aki illeg-billeg a magas sarkú cipőben. Nem szeretnék hercegnő lenni, azért sem, mert én már megtaláltam a magam hercegét. Talán esetleg Csipkerózsika, mert ő aludt száz évet, én pedig nagyon szeretek szundizni.

- Ha nem szeretne hercegnő lenni, akkor melyik film melyik szereplőjévé válna? Melyik karakterrel tudna legjobban azonosulni?

- A hétvégén láttam egy filmet, ami valós történet alapján készült. Az a címe, hogy *Fegyvertelen katona*. A főszereplő katona nagyon szívesen lennék. Ő felcserként szolgált a háborúban, nem fogott fegyvert. El akarták ítélni emiatt, hogy megtagadta a parancsot, mert nem vett részt a lögyakorlaton. A vallásossága, az a parancs, hogy, „Ne öl!” még a háborúra is kiterjedt. Volt egy rész, amikor mentette az embereket és kérte a jó Istent, hogy csak még egy emberen tudjon segíteni, és mindig visszament egy sebesültért. Ez a filmbeli karakter szeretnék lenni, akinek a személyén keresztül bemutatták, hogy a hit mire képes, és sok, erőnkön túli dolog is megvalósulhat általa.

- Mit tenne, ha reggel a munkahelyére érkezve nem találná az iskolát, csak egy nagy lyukat a helyén?

- Felhívnám igazgató urat, hogy hazamehetek-e. 😊 Megtudakolnám tőle, hogy tud-e róla, hogy az iskola szőrén-szálán eltűnt, és mi a vezetői utasítása erre az esetre. Remélem, ő felvonná a telefont, és nem tartózkodott bent, amikor köddé vált az iskola. Az még a jobbik eset, amikor csak az intézmény tűnik el.

- Mi az a tulajdonság, amit legszívesebben „telepítene” magába és mi az, amit törölné?

- Sok tulajdonságot telepítenék, egyet emelnék ki közülük, ami a legfontosabb. Erre nagyon odafigyelek és törekszem rá: Tudjak csendben maradni. Ezt most a titkárságon tanulom, hála Ágoston Zsolt igazgatóhelyettes úrnak. Tudom azt, hogy sajnos nagyon sokszor beszélek olyankor is, amikor nem kellene, és bizony jobb néha csendben maradni. Olyan vagyok, hogy ha van egy határidős dolgom, akkor szeretek minél hamarabb túlesni rajta, mert bennem munkál az, hogy lehet, hogy elfelejtem. Vagy nem marad rá időm. Esetleg megbetegszik a gyermekem és másnap nem tudok jönni dolgozni, emiatt szeretek akár a vezetőim nyakára is járni, hogy ezt még csináljuk meg, ezt még írd alá. Sokszor nem tudom, hogy melyik a megfelelő alkalom vagy idő, hogy aláírassak valamit. Én csak a saját feladatomat látom, azt, hogy az én munkámban mi a fontos és sokszor nem veszem észre, hogy igazgató úrnak nem csak a titkárság dolgaival kell foglalkoznia, hanem számtalan olyan dolog befuthat, amiről én nem tudok. Ezen a téren szeretnék fejlődni,

hogy tudjam, mikor minek jött el a megfelelő ideje.

- Mi az a dicséret, amire a legszívesebben emlékszik?

- Amit az iskolatitkári feladataim révén kapok a kollégáktól a mindennapokban. Kapok egy cetlit, amin az szerepel, hogy „angyal vagy”, esetleg „Köszönöm szépen, Éva!” vagy „Nem tudom, mi lenne, ha Te nem lennél!” Ezek azok a dicséretetek, amik a mindennapjaimat bearanyozzák és mutatnak egy utat, hogy: Így tovább!

- Érezte már úgy, hogy egy nehéz helyzetből az Isteni gondviselés segítette ki? Elmeséli?

- Az Isten gondviselését mindennap érzem. Ha konkrét esetet kell elmesélni, az a következő: Nekem akkor halt meg édesanyám, amikor a kisfiam megszületett. Anyukám meghalt november 5-én, Balázs 25-én született. Ha nem lettem volna áldott állapotban, és nem tudtam volna, hogy hamarosan egy új élet érkezik, amit a jó Isten küld nekem, akkor nem tudom, hogyan tudtam volna elviselni a gyászt, hogy anyukám elhunyt. Később megértettem, hogy neki ezzel mi a volt a terve, illetve miért történtek így a dolgok.

- Úgy érezte, hogy édesanyja elvesztéséért a gyermekével kárpótolja Isten?

- Igen. Az isteni gondviselést nagyon érzem a mindennapi munkám során. Már azt, hogy idekerülhettem a Szabó Lőrinc Iskolából, és itt maradhattam, már gondviselésnek tartom. Most nem tanítok ugyan, de nagyon sok friss dolgot tanulok és nagyon sok új emberrel ismerkedem meg a munkám által, ami később hasznos lehet. Hiszem azt, hogy az isteni gondviselés áldás a mindennapokban.

Köszönjük az interjút!

Felesleges kütyük bazára

A múlt héten egy digitális fényképezőgép menüjét nézegettem Megdöbbenve vettem észre, hogy milyen hihetetlen dolgokra képes. Ha érzékeli, hogy valaki pislog fényképezés közben, akkor még egy képet készít, hogy ne legyen csukva a szeme a fényképezettnak. Be lehetett állítani, hogy automatikusan készítsen képet, ha mosolyt észlel. Hogy képes erre egy gép? Felismerni a mosolyt és a pislogást?! (Ez nekem már boszorkányságnak tűnik.) Milyen okos ember találhatta ki mindezt!

Ha szétnézek a világban, sokszor elcsodálkozom azon, hogy milyen hihetetlen technikai vívmányok vesznek körül. Okostelefonok, háromdimenziós nyomtatók (nyomtattak már vele házat és autót is), maguktól kinyíló-bezáródó ajtók, vezető nélkül járó metró, és még sorolhatnám. Ti is ezen a bolygón éltek, tudjátok, mikre gondolk.

Milyen jó, hogy az okos eszközök és a technika megkönnyíti az életünket! Néha azonban úgy tűnik, hogy kicsit túltoljuk a biciklit, és azt is „megokosítjuk”, megmodernizáljuk, amit nem biztos, hogy kellene. Ennek eredményeképpen elég érdekes, de felesleges (vagy annak tűnő) kütyük jönnek létre. Némelyikük hasznosságát vizsgálva felvísíthatunk: De miééééééééééééért?!

Nézzük a legjobbakat!

Magát forgató fagyis tölcser, mert nyilván mindenki unja, hogy tekergetni kell a csuklóját.

Okos tojástartó. Egy alkalmazáson keresztül elárulja, hogy mennyi tojás rejtőzik otthon, és melyik mikor jár le. Lehet, hogy egyszerűbb lenne benézni a hűtőbe.

Okosgyertya. A hozzá kapcsolódó telefonos applikációval gyűjthetjük meg és olthatjuk el. Alkalmazhatjuk időzítéssel is, azt elérve, hogy hazaérkezésünkkor gyertyafényben ússzon a lakás.

Okos fogkefe. Egy alkalmazáson keresztül utasítgat, hogy moss fogat. (Ha még nem tudod.)

Okos jógaszőnyeg. Olyan, mint ha saját jógaedződ lenne! A matrac figyeli, hogy jól végzed-e a gyakorlatokat, és ha nem, akkor jelzi a mobilodra, amit végig magad mellett kell tartanod. Kell, ugye?

Okos fésű. Képes mérni a fésülködés alaposságát, intenzitását, mértékét. Alkalmazásával tanácsokat ad a fésülködésről, figyelmeztet, ha rosszul végezzük azt. Arra is képes, amire a modern kor embere talán már nem: megállapítja, hogy száraz vagy nedves a hajunk. Folyamatosan értékeli hajunk egészségét, hová tovább hasznos tanácsokat ad hajápolási tervünk kapcsán, amelyekhez még az aktuális időjárást is alapul tudja venni.

Okos zokni. Közel 60.000 forint. Mit tud ennyiért? Cipőhúzás közben is láthatjuk, ha SMS-t kaptunk. A ruhadarab fejlett GPS-es párkereső funkcióval rendelkezik, így a zokni megtalálja elkallódott párját. Ráadásul felismeri magán a lyukat és figyelmeztet arra!

Okos párna. A párna elemzi az alvási folyamatokat és visszajelzést ad a telefonra. Hangszórók is találhatóak benne, az alvást segítő nyugtató zenék lejátszásához. Ha túl hangosan horkolsz, bekapcsol a párnában levő vibrációs motor, ami finoman arra készlet, hogy változtass fekvőhelyezeteden, emiatt abbahagyod a horkolást.

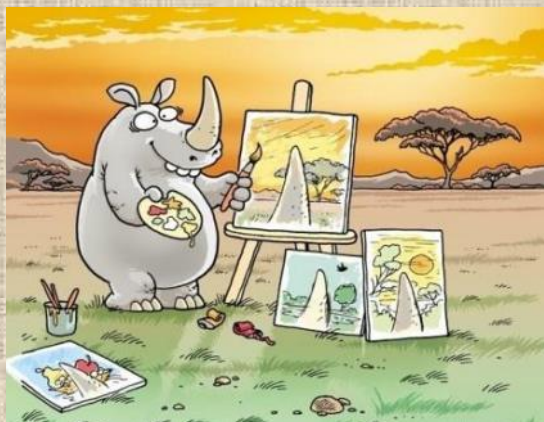
Lézeres pizzavágó.

Okos vizespalack. Számolja, mennyit iszol. (De minek?)

Fogyókúrás okos villa. Figyeli, hogy mennyit és milyen gyorsan eszel.

**A T-REX UTÁLJA A
FEKVŐTÁMASZT**

Üres szobában
csámcsogást
hallok. Mi az?
A négy fal.

**EZ EGY RITKA KÉP,
EGY LEGORA LÉPŐ CÁPÁRÓL**

**ÁLTALÁBAN ONNAN KÉSEK EL,
AHOVA NEM ÉREK ODA IDŐBEN...!**

Az öt legfontosabb íratlan szabály:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

www.fcszoket.com/vecifuror